

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
393-12

meddelad i Stockholm den 25 september 2012

SÖKANDE

1. AA

2. BB

3. CC

4. DD

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Miljödepartementet) beslut den 15 december 2011,
M2011/1279/Ma/P, avseende överklagande i fråga om detaljplan för del av
Centrum, Asplyckan 10 m.fl., Borås kommun

SAKEN

Rättsprövning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

Dok.Id 124682

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

YRKANDEN M.M.

Sökandena ansöker om rättsprövning och anför bl.a. följande. Planen innebär att en byggnad kommer att uppföras på Asplyckan 10 endast 2,5 meter från tomtgränsen till Asplyckan 8 och 9. En vedertagen regel är att en grannfastighets ägare ska ge sitt medgivande för att en byggnad ska få uppföras närmare tomtgränsen än 4,5 meter. Borås stad bör inte få frångå detta. Byggnationen ska ske på innergårdsmark, inte utmed gata.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Enligt 7 § ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om det strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Enligt 1 kap. 5 § plan- och bygglagen (1987:10), som är tillämplig i målet, ska både allmänna och enskilda intressen beaktas vid prövning av frågor enligt lagen. Av 3 kap. 2 § samma lag framgår bl.a. att byggnader ska placeras och utformas så att de eller deras avsedda användning inte inverkar menligt på trafiksäkerheten eller på annat sätt medför fara eller betydande olägenhet för omgivningen.

Högsta förvaltningsdomstolens prövning är, som har framgått ovan, begränsad och avser frågan om regeringsbeslutet kan konstateras strida mot någon rättsregel. Högsta förvaltningsdomstolen finner vid denna prövning att de olägenheter som detaljplanen kan medföra för sökandena inte kan vara så betydande att detaljplanen inte kan godtas.

Det har i målet inte heller i övrigt kommit fram att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som föreligger i ärendet eller att det vid handläggningen har förekommit något fel som kan ha påverkat utgången i ärendet. Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på något annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

Nils Dexe

Henrik Jermsten

Olle Stenman

Anita Saldén Enérus

Erik Nymansson

Ann-Charlotte Borlid

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2012-09-05